Páteční ráno se probouzím do provazů vody. Po Lesné se prohání děti, dupou v kalužích a vůbec si užívají hromady vody shora. I já mám radost. Poslední týdny nevěstily svým suchem žádné zázračné stavy vody a tak ty dva propršené dny přišly jako na zavolanou. Na Lipku dorážíme oklikou přes Mýto, kde nabíráme MKK, protože teta se jde v sobotu vystavovat. Na Lipku dojíždíme něco po desáté a než stíháme vybalit, už navigujeme zbytek brněnské sekce (Zuzka s Jardou) po místních objížďkách. MKK se jako navigátor osvědčil, protože za pár minut už staví vozy za trafačku. V chaloupce už od pípy zdraví Trojani, Štěpánci (obě větve), Hadros a FWJ.

Sobotní plán je po průzkumu vodočtů jasný: vyrazíme na Orlici nad Zemskou bránou. Stanovený odjezd se celkem trefuje, takže v Neratově stíháme vodu i KVČ v podobě pohledu na prosklenou střechu kostela z parkoviště pod kopcem. V Neratově vody dost, takže nerušíme trénink místního karatisty a míříme směr Orlické Záhoří. Na naší straně hranice u přechodu už je zabraná louka dalším vodáctvem, foukáme, konzumujeme, prostě jako tradičně. Po burze materiálu překvapivě nic nechybí ani nepřibývá, pořídíme účastnické foto a vyrážíme na cca 30km dlouhou cestu. Nad Neratovem je Orlice poměrně úzká, cestu zpříjemňují meandry, naplavené stromy a sem tam i nějaká peřej. Prostě idylka. Padlé stromy přenášíme pouze jednou, ostatní se dají přejet/objet/ignorovat. Svačinovka v Neratově o půl druhé ohlašuje třetinu cesty. Kousek pod Neratovem se Orlice dělí na dvě menší ramena a MKK zařizuje Evě (kterou jsem mu s důvěrou svěřil) prémii v podobě máchání. Sleduju to z úkrytu kajaku. Přibývá peřejí, kamení, Orlice nabírá spád. Nad Zemskou bránou stavíme záchranný blok, aby náhodou někdo nevletěl do něčeho, co netuší, a daří se všechny pochytat. Z výstavy dojíždí teta Kotlice a obsazuje s foťákem výhodný šutr. Dumáme. Máme za sebou 25km, síly došly, morál není. Nikomu se nechce jet. Po delším dumání a hledání cesty se s FWJ rozhodujeme k akci. Peťáček je ale rychlejší a už s Pralinkou frčí peřejí. Obě esíčka dávají za jedna, takže nám s FWJ trochu zvednou morál. FWJ na singla taky trefuje průjezdy a sjezd zakončí efektní piruetou a sjezdem poslední vlny pozadu. Jáňa se nechce nechat zahanbit, takže pozadu dává pro jistotu celou Zemskou bránu, čímž se tvoří nový terminus technikus vedle metody sjezdu "na Ilčáka," a to "na Jáňu." Můj sjezd nestojí za rozepsání, ale Zuzka ukecává Peťáčka a sjíždí si peřej i na své pálavosce (mix pálavy s heliosem). Pod Zemskou bránou a hlavně pod Pašeráckou lávkou bohužel radikálně ubývá vody. Tohle si plasťáček nezasloužil. Tak pěkně jsem projel Zemskou bránu a teď se lodičce odvděčuju další a další ránou v šutrovišti. Do Klášterce dojíždíme o půl šesté, večírek končí v devět. Všichni padáme únavou na ústa.

Neděle nevěstí nic moc pozitivního. Vody bude málo. Nespěcháme s balením, poprchá. Nakonec se rozhodujeme vyrazit, naši aktivitu blokuje Zuzka, která už dneska na vodu rezignuje. Než se Jarda rozhoupe, FWJ už hlásí, že po 7-mi letech na vodu vyráží dnes Pavla Základna Trojanová. Zkoušíme okouknout Krupou, ale vody nět. Na Brannou se už ani nejedeme podívat a kufrujeme nad Hanušovicemi pod soutokem s Krupou. Poprchá, ale po cestě začíná vykukovat Oskar. Tohle je ono!! 15cm nadstav, slunce proti vlnám, stříbrná řeka.

Kajak jsem nechal v autě a na přídi pálavy mi dnes vesele poskakuje Evča. Kotlíci dnes už v standardní sestavě MKK, teta, rousňák. Hadros s Martinou taky nepohrdli a tak se jen potichu smějeme Štěpánkům a brňákům, že vyměkli a na Moravu se jim nechtělo. Ta hodinka na vodě za to rozhodně stála. Balíme nad Bohdíkovským jezem, přejíždíme na Oboru na oběd. Evča pronásleduje kachny, krmí jeleny a vůbec se vesele popelí mezi zvířectvem. Hubertovy pracičky do sebe cpeme přes limit. Letošní Vodní Lipka se rozhodně povedla.

Fotky ve víkendovkách 2013